

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

- 52 troru, nam si quis aliis ex enormi, seu enormissima laesione dolus presumatur. d. l. oēs. §. lucius. d. l. qui testa mentu. cū glo. ff. de pbat. per Bar. & alios in d. l. 2. C. de rescind. vend. & in locis pallegatis cum infinitis similibus. tñ qñ quis laesioni enormissimā expressē renun ciavit, & promisit non puenire ob enormissimā etiā laesionē, tunc doli psumptio cessat, qñ in incertis, & nō i certis locus est p̄dicturis. l. p̄tinuus. §. illud. cū ibi not. ff. de verb. ob. & scienti, ac contentienti dolus, & fraus fieri, ac inferri non dī. l. nemo ff. de reg. iur. & c. scienti. eo. tit. in 6. vbi plenē hī. & hec vī esse magis cō munis opinio doctorū in locis palleg. & maximē in d. c. cū p̄tingat. & in d. auth. sacramēta p̄berū. qñ his rēspōdetur dupliciter, ac uerissimē, & primo, q̄ p̄ proxime dicta procedūt, & sunt vera, ad excludendū do lum psumptum, illa. n. uerba specifica, qbus p̄misit, & iurauit non puenire etiā ratione enormissimā la sionis, faciunt, q̄ dolus re ipsa nō interuenit, qui ex illa enormissima laesione contingit, nō aut ad exclu dendū doli ex p̄posito, qui ex fraude partis causatur, nā licet conuentū fuerit de nō pueniēdo rōne enor missimā laesionis, & consequēter ratione doli re ipsa, tñ propter illa uerba non dī renunciatū dolo ex pro posito, f̄ cui renunciari non pōt, vt in l. si vnus. §. illud cum similibus. statim allegandis. ff. de pact. & f̄ idēo propter dolum ex proposito potest quis, nō obstāte iura mēto, transactioni cōtrauenire, ut in terminis volūt doct. oēs in locis p̄raleg. & habetur per Alex. in d. conf. 42. vol. 1. in ult. col. & probatur in d. c. cum con tingat. in d. c. licet mulieres. & in d. auth. sacramenta pub. cum similibus. Sed in casu nostro vlt̄a q̄ laesio enor missima interuenit, & sic dolus re ipsa, interpositus etiā fuit dolus ex proposito causatus ex taciturnitate dictae do. l. sortae, quae sciēt̄ ea, quae in testamēto con tinebātur, tacuit, & solum ea expressit, quae ad ipsius fauorē faciebant, illa, quae contra eam faciebant, tacē do, ex qbus fraus, & deceptio dolosa ex parte do. l. sortae inferitur, vt supra dixi, ergo nō obstātibus illis uer bis p̄gnantibus, do. l. Ludouicus propter doli dictae D. l. sortae potuit transactioni iurātē puenire, & solutio nē denegare p̄ viā exceptionis nullitatis, & doli, f̄ cui exceptioni doli de futuro etiā cum iuramēto renūcia ri nō pōt, ut uolunt oēs doct. ne detur materia, & oc casio delinquēdi, ut in l. si cū antea. cum ibi not. & ibi Cyn. & Bal. C. de arbit. & uoluit Bal. in l. si C. de con trahen. emp. d. l. si vnus. §. illud. ubi casus, & Bart. ff. de pact. Spec. in tit. de arbit. §. 8. in uerbi. qd si expressum. Bar. in l. si quis cum aliter. ff. de uerb. ob. ibiq. Alex. & omnes, & idem Bar. in l. qdam. ff. de admini. tut. cum similibus. & ita cōcludūt doct. cōiter in d. c. cum contin gat. in d. c. quinquauallis. & in alijs locis similibus p̄re alleg. Secundo respondeo, q̄ p̄ dicta uerba etiam multū p̄gnantia nō possunt operari, q̄ contra tran sactionem iurātā non possit opponi de laesione maxi ma, & enormissima, quae respectiue ad bona ferē to tum caperet, nā si aliter diceretur, huiusmodi uerba captionē, & odium maximū inducerent: & idēo non debēt operari, quin ratione maxime, & enormissimae laesionis à trāsacone recedi, illiq. pueniri possit, qm̄, ut inquit Abb. in d. c. cum contingat. in 9. casu. col. an tepen. f̄ qñ fraus est ex parte recipiētis iuramētum, iu ra canonica tali iuramēto nō assunt. d. c. cū contin gat. & d. c. licet. cū alijs. idē, si interuenit deceptio re ipsa, quae sit enormissima, nam dolus re ipsa, & dolus ex proposito equiparantur. d. l. si quis cum aliter. ff. de uerb. ob. Et quātumcūq. uerba sint latē, ut supra, cō cepta, nihilominus etiā maior poterit propter enor missimā, & maximā laesionē contrauenire, qñ notarij hodie solent cōiter apponere illa uerba multum p̄ gnantia, & p̄cisa potius ex stylo, & cōsuetudine ad

maiorē cōtractus ualiditate, quā principa luntate, & consensu partiū. Vnde licet arguatur ex p̄posito puenire possit, arg. l. creditur. C. de mand. cū similibus. supra adductis, ita qñ dolus tūcūq. illa uerba fuerint latē, ut supra, con tineretur, q̄ nō possit rōne enormissimae laesionis dē p̄sumi donatio, prout p̄sumeretur, si exa niri, ut per Bar. & gl. in d. l. 2. C. de rescind. l. si qd donationis. ff. de contrah. empt. & con duxerit. & ibi Bar. ff. loca. quia illa uerba seu p̄sumi debēt appositā potius ex stylo, & cōsue dine notariorū, q̄ quod quis autem donatio arguēdo à cōiter accidentibus: & optima, quae uoluit Spec. in tit. de emp. & uend. §. ad dum. uerbi. qd si uendēs & c. dum loquitur de equum, ut supra retuli, qui uti uerbis latē tumq. p̄gnantibus, & tñ uult illum dici cōtra ita ad p̄positū, dicit Abb. f̄ cum notarij, & f̄ soleant ad cautelam ponere uerba ualde p̄ gnantia ad excludendū oīa remēdia, non ut ut supra, iurauit, uoluisse enormissimā p̄sumi sed potius permisisse illa uerba apponi ad cōtra cōsuetudinē, ac styli notariorū arg. cū uer de institu. l. cū de indebito ff. de prob. & ita mīnis uoluit Ant. in d. c. quinquauallis. dicens in facto p̄sumisse idē uoluit Pet. de Anch. d. p̄sumit. est de mēte Host. in d. c. cū p̄tingat. & hoc cōtra terminis, ac in indiuiduo tenuit D. meus Socius. l. 103. col. 3. Dec. in cōl. 39. in 2. dubio. Abb. in cōl. 2. parte, glo. in c. ueniens de iureiur. & faciant per Bar. in l. 1. in 6. q. ff. de iure codicil. Et est cōtra doct. q̄ hec uerba p̄gnantia, de qbus supra notatum sunt appositā ex cōsuetudine, & stylo notariorū ad excludunt, quin data maxima, & enormissima de ne contraueniri possit, a qua cōmuni opinione agatur de p̄iudicio, & dāno iuratis, qui p̄bent ba donare uoluisse p̄sumere, in iudicando dōm lēdo nō est tutum recedere, qm̄ nunquā debet interpretatio, ut quis uoluisse donare dicere dē indebito. ff. de prob. cū similibus. Ex p̄dictis itaq. iura ridiana clarius cōstat, trāsacone in casu nostro p̄so iure nullam, & inualidā, & consequēter nulli modi nullitatē exequutionē illius p̄cedit. l. m. d. s. v. m. a. e.

- 1 Transactio facta super lite iam mota absq. reuocanda, nec rescinditur preterea instrumenta de ea p̄rua, ex quibus nullum ius actori cōpetisse cōstat, qñ in
- 2 Transactio bona fide per procuratorem facta ualeat p̄sumi, & scientia principalis constaret.
- 3 Delegatio, & nonatio tollitur actio, & obligatio.
- 4 Delegatio, & nonatio solum ad obligationem, & actio per qua expressē facta fuit, extenditur.
- 5 Delegatio solemniter, & interuenientibus necessariis hodie nonationem in se continet absq. eo, quod expressē rit, & nume. 8.
- 6 Delegatio similis est solutioni, & pariter cum ea obligatio tinguat.
- 7 Dotis promissae nomine debitor assignatus, a quo maritus causa fuit stipulatus, si defectus sit facultatis, & uoluntatis exigendo dotem negligens fuerit, periculum eius exa ritum pertinet, quod ad eum omnis cura, sollicitudo, & p̄liuigij, dotisque exigendae spectat.
- 10 Promissio erronea obligationem non parit.
- 11 Transactio super indebito facta ualeat, & quando.
- 12 Verba hec ita tamē p̄cedentia reseruata, atq. derogata.
- 13 Solutum simpliciter dicitur, quomodocūq. fuerit iuratum, etiam, quā numeratione aliter pecunia.

Exemplum ex numeratione pecunie solutum dicitur.
Pecunia soluta iure & iudicantur.
Pecunia per errorem facti promittens se exceptione tueri, & li-
tatem conducere potest.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.
Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

Pecunia, cui dos a patre legata fuit, alere debent, quous-
que fuerit. & nro dos sit soluta.

licet ipsa tunc præsens, & consentiens fuerit, tamen
quando ab ipsis Illustribus comitibus, uel eorum no-
mine delegatio nominum debitorum facta fuit, ipsa
non erat præsens, ut patet ex instrumento delegatio-
nis, in quo nulla de ea fit mentio, & consequenter ip-
sa uerisimiliter potuit ignorare delegationem fuisse fa-
ctam, quia in facto alieno tollerabilis, & uerisimilis est
ignorantia, arg. l. si. in. si. ff. pro suo. & l. plurimum. cū si.
ff. de usuris. & facti ignoran. ergo potuit dici lite con-
tra dictos comites Iulium Cæsarem, & Hannibalem
pro legato dotis suæ bonæ fidei monuisse, credens sibi
actionem cōperere. Et ideo si super dicta actione pu-
tatiua, & lite mota etiam de facto, sed non euidenter
calumniosè fuerit inter ipsam do. Camillā, & dictos
fratres transactum, est omnino transactioni standū,
nec ab illa prætenu instrumenti delegationis nouiter
reperi recedendum. Præterea post litem nomine di-
ctæ D. Camillæ motam procurator eius, ea absente,
illius nomine transiit, & quamuis de calumnia et
forte eiusdem ipsius D. Camillæ cōstaret, ut quia for-
tasse ipsa sciuerit delegationem factam fuisse, iuxta ea,
quæ habentur in d. l. in summa. tamen transactio non
potest, nec dēt renouari prætenu dicti instrumenti de-
legationis, quoniam ad conferendam transactionē
attenditur bona fides procuratoris, & non scientia prin-
cipalis, ut uolunt scriben. communiter Alex. laf. & al-
lij. in d. l. sub prætenu limitando ea, quæ ibi habentur.

Rursus pro d. Camilla facit, nam licet per delegatio-
nem, & nouationem factam iuxta l. delegare. la. cū
ibi not. & ibi Bar. ff. de nouatio. & per Soc. in l. qui usū
fructum. ff. de uerb. obl. dicatur ipso iure sublata obli-
gatio, & actio ex promissione dotis facta per Illustre
D. Catherinam matrem, atque tutricem, & dictos co-
mites marito D. Camillæ, quia per delegationem debi-
torum dicitur facta nouatio, ut ibi, tamen non pōt di-
ci sublata, neque extincta obligatio, & actio ex testō,
quæ ipsi Do. Camillæ fuit acquisita ex legato dotis in
testō paterno facto contra Comites fratres suos, qui
tanquam heredes testamentarij ad præstationē illius
legati tenebantur, quia sup illa actione, & obligatione
ex testamento D. Camillæ acquisita non fuit facta de
legatio, neque nouatio, sed solum super obligatione
& actione oriente ex promissione dotis facta marito.

Et si delegatio, seu nouatio uires suas non extendit, ni-
si ad obligationem, & actionē, super qua fuit expre-
sè facta, arg. l. si. C. de nouatio. l. ita stipulatus. S. Griso-
gonus. & d. l. qui uisum fructū. cum ibi not. ff. de uerb.
oblig. ergo respectu obligationis, & actionis ex testō
motæ d. dictos comites fratres d. Camilla potuit dici
bonā fidē habuisse, & nā caluniosè, nec sine actione
egisse, & ideo transactio facta ualuit, nec ptextu instru-
menti delegatiōis rescindi pōt, & ad illius obseruatiā
præfati comites Iulius Cæsar, & Hannibal tenentur d. l. sub
prætenu. & d. l. in summa. & multo magis comes Alexan-
der, qui in dicto transactionis instrumento fideiussor ex-
tit, quia licet prius sciuerit delegationem ab eo factam,
nihilominus ut fideiussor pro dictis duobus fratribus
comit. Iulio Cæsare, & Hannibale i dicto transactionis
instrō pmissit, & ppter ea efficaciter debuit teneri, &
cū hoc sciēter fecerit, sibi puidicasse dē, ut amplius in
dicta delegatione se fundare non possit, cū illi renun-
ciassē uideat iuxta ea, quæ hntur in l. pacta nouissima. C.
de pactis. p. Bar. l. i. q. dotis. ff. sol. mat. & p. Dy. l. c. qd se
mel de reg. iur. in 6. cū si. Præterea, nō obstat delega-
tiōe, ut supra, facta ipse comes Alexander suo noīe, ac
et ut heres comitis Pyrrhi sui fratris, nec nō comites
Iulius Cæsar, & Hannibal et ut heredes dicti comitis
Pyrrhi post transactionē factā p eorū ratis, & partibus
hereditarijs soluere D. Camillæ promiserunt, ergo ul-
tra ea, quæ in transactione continentur, ipsi debent

E P I T O M E.

Transactio facta cū muliere super lite ab ea ex cau-
sa illius patre legata mota, in qua altera pars trā-
sactionem pecuniarum summā pro dote, uel eius
soluere promissit, saluo tamen iure suo, & ita
tenet, p. in certum tempus ostendat se plus sol-
uisse, & eius nomine solutum fuisse ipsi mulieri, uel
eius marito minus soluere debeat, si postea appa-
reat delegationem debitorum, ipso inscio, eius no-
mine dote marito præfata mulieris præsen-
te committi factam fuisse, non est seruanda, & pre-
terea non est dē delegationis rescindi potest.
Quare a nro ex sua uoluntate diuertit, alimē-
tum d. fratribus suis, qui pro dotibus illius pro-
miserunt ipsi mulieri promiserunt, licitè petere, &
actionem non potest.

CONSILIVM CLXXVIII.

Causa mota per Illustrem do. Camillā de
usuolaria cōtra Illustres comites fratres
suo tam super sorte dotis suæ, quam sup
usu, seu interuirsu, uisus quibusdam in-
strumentis promissionum, delegationis, nec non
transactionis inter præfatum Dominam. Camillā ex
comites Iulium Cæsarem, & Hannibalem ex par-
te celebratæ, prima quidem fronte uidetur ad
transactum d. D. Camillæ dicto instrumento trans-
actionis alius statum esse, ut præfati comites Iulius
Cæsar, & Hannibal adimplere, & satisfacere teneantur,
quoniam nominum debitorum præsentium, & cō-
sentientium nominum nomine facta; quia ubi quicunque su-
per lite mota absque euidēt calumnia fuit facta
transactio, ea seruanda est, nec rescindi pōt prætenu
instrumentum de nouo repertorum, ex quibus for-
tasse illius auctori cōpetuisse appareret, & hoc fauore
comit. C. de transact. l. in summa. ff. de condic. inde-
bit. & Bar. & alij. in l. 2. C. de transac. sed quādo dos
promissa fuit D. Alexandro marito dictæ D. Camillæ

ditoribus, qui mutuo dederunt Bar. in d. s. manumif-
 sis. cuius distinctionem multū commendat Alexā. in l.
 diuortio. in prin. col. 1. o. ff. sol. mat. ergo do. Camilla
 agere non potuit. ¶ Quo uero ad alimenta, seu inter
 usuria, quæ a dictis fratribus do. Camille pmissa fue-
 runt, utrū illa do. Camilla petere, & consequi possit,
 maius est dubium. In quo non posse uidetur oīno cō-
 cludendum, primo quia ius iure, seu alimenta, quæ ob
 20 dotē non solutā ex conuentione sunt præstanda, de-
 bēt, & de iure peti possunt propter onera matrimo-
 nii sustinenda, ut habetur in c. conquestus. & c. salu-
 briter. extra de usur. & l. pro oneribus. C. de iur. dotū.
 Sed alimenta, & interusuria fuerunt promissa nō ma-
 rito, nec ut oneribus matrimonij deseruirent, sed d.
 Camilla, quæ tūc iā a marito sua uoluntate diuerterat,
 ergo & c. & benē faciunt ea, quæ habentur per Ale-
 xan. in d. l. diuortio. & per canonist. in d. c. salubriter.
 in q. an ualeat statutū, q. soluto matrimonio pro pri-
 mo anno certū quid debeatur. ¶ Sedo usuræ, q. rōne
 dotis de iure licitæ dici possunt iuxta d. c. salubriter.
 debent esse promissæ, & debita ab iis, q. dotē soluere
 tenent, & nō ab alijs d. c. salubriter. sed fratres hi ad do-
 tē nō tenebātur, q. p. parte, immō in totū dos ab eis,
 seu eorū nōne fuerat soluta, ut s. ergo & c. Hic Bal. in
 rub. C. d. usur. i. uer. 4. q. ro & c. uoluit, q. q. alteri, q. ma-
 rito interusurū promitteret, illud nō sit exigibile tā-
 quā usura illicita, hoc n. est soli marito licitū, atq. p-
 missum pp onera matrimonij d. c. salubriter. & facit
 id, qd uoluit do. Laur. i. trac. de usur. i. q. 3. post lo. de
 Lign. quæ allegat. Sed usuræ i. casu nō nō fuerūt ma-
 21 rito pmissæ, ergo & c. Preterea i. fauore dotis ptra regu-
 las iuris, & tāq. exorbitas pcessū q. fructus rei pigno-
 rata pro dote acgratē marito, ut illos in fortē cōpēsa-
 re non teneat d. c. conquestus. cū gl. d. c. salubriter. iun-
 22 cto c. 1. & 2. de usur. ergo hoc nō dēt extrēdi ad casū,
 q. pro sorte, seu pecunia dotali promissa, debitor do-
 tis certos denarios puta septē pro cētenario dare pro-
 misisset, nā i. exorbitatibus, & odiosis extēsis fieri nō
 dēt l. si uerō. §. de uiro. ff. sol. matr. & e. quæ a iure. de
 reg. iur. in 6. & hanc opi. sequutus fuit lo. And. in d. c.
 salubriter. dicēs, nullū text. in iure hoc uelle, sed solū
 q. pecunia dotalis possit alicui mercatori ad lucrū li-
 citū assignari. ut i. c. p. uestras. de don. iter uir. & uxor.
 & latius p. scrib. i. d. c. salubriter. Et rō horū esse p. q. q. fructus
 fundi pignorati marito acgratē in recōpēsa-
 tionē onerū matrimonij, & sic loco interesse, qd ē in
 se iertū. §. curare. cū gl. Inst. de act. l. unica. C. de sēt.
 q. pro eo, qd inter. cū ibi not. & §. penul. Inst. de uerb.
 obl. cū si. & fructus sunt incertū. l. i. ff. de cōd. & dem.
 cū si. iō pro interesse, qd similiter est incertū, debet.
 23 Quin immō i. illis casibus q. rōne i. tereffe aliqd ultra
 sortē deberi pōt, ut in casu l. curabit. cum gl. C. de act.
 emp. cum si. si cōtingat quid certū pro cētenario pro
 mitti, illud sit illicitū, & tāquā usura illicita extorque-
 ri nō pōt, ut pulchrē uoluit Dec. in cōf. 39. quæ sēper
 fui i. cōsilio sequutus, & fuit doctrina lo. And. in d.
 c. salubriter. & hoc sequitur Pet. de Anch. in cōf. 149.
 Laur. de Rodul. in d. q. 34. Alex. i. cōf. 22. i. 3. col. uol.
 2. Pau. de Cast. in l. insula. §. usuras. ff. sol. mat. & Dec. i.
 cōf. 119. Sed i. casu nostro certū qd pro cētenario do-
 tis fuit promissū, & nō ipsi marito, ergo & c. Preterea
 24 i. illi doctores, q. cōcludūt, aliquid certū posse p. mitti
 pro sorte ipsi marito in recōpensationē onerū matri-
 monij, hoc intelligūt pcedere, in casu, quo ille, q. do-
 tē soluere debebat, fuisset in mora, ut q. pmississet in
 fra certū tps, uel singulo mēse certū pro dote soluere
 usq. ad integrā solutionē, & in casu, quo sic nō sol-
 ueret, tunc certū quid pro interesse, seu pro usuris sol-
 uere teneat, nā tūc id dēretur nō ut usura p. priē, sed
 ut interesse, & damnum. Secus ergo, si illud simplici-

